

РЕШЕНИЕ

№ 7121

гр. София, 29.11.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 01.11.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2999** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от д-р В. П. А., д-р Т. Д. М. и д-р Е. С. Р., членове на ТЕЛК Общи заболявания Втора МБАЛ- С., със служебен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. Руска И. против Решение № 1040-21-28 от 18.01.2018г. на директора на ТП на НОИ С. град. С обжалваното решение е потвърдено Разпореждане № РО-5-21-00318796/27.09.2017 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сума в размер на 2755.80 лв., от които главница 2186.43 лв. и лихва 569.37 лв., установена с ревизионен акт за начет № РМ-5-21-00314853 от 15.09.2017 г. за причинена щета на фонд „Пенсии“ на ДОО.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане, като незаконосъобразни. Изложено е становище, че същото е постановено при нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон и целта на закона. Излагат твърдения, че в решението, както и в другите актове на НОИ не са представени и не са посочени в конкретика нарушения на нормативните разпоредби, а разликите в професионалните мнения, становища и оценки не съставляват такива. Твърди се, че в случая осигурителните разходи са направени на законно основание – чл. 98, ал.7 КСО, а причинените щети на ДОО са осъществени от НЕЛК и НОИ. НЕЛК, която не е спазила 3 месечния срок по чл.47, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ, и НОИ, който изплащал

пенсия на лицето по чл.98, ал.7 КСО 2 месеца преди дата на постановяване на ЕР № 1694/12.05.2015г. на ТЕЛК. Сочи се, че ЕР № 0589/28.09.2016г. на НЕЛК е нищожно, поради което се иска прогласяването му за такова. В съдебно заседание се представляват от адв. И., която поддържа жалбата. Доразвива аргументите изложени в жалбата в представените писмени бележки. Искане за отмяна на оспореното решение и присъждане на направените по делото разходи, за които е представен списък.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ С. – град чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд - София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: С експертно решение № 1694/ 084/12.05.2015 г. на ТЕЛК за общи заболявания I състав, II- ра МБАЛ ЕАД С., при освидетелстване на г-жа Ю. И. И. е определена оценка на работоспособността и степен на увреждане на лицето 50%, по по силата на предходни ЕР с определени 54% ТНР за срок до 01.05.2018 г. Лицето е инвалидизирано от 06.07.1997г.

Въз основа на цитираното експертно решение е издадено разпореждане № [ЕГН]/ 13/ прот. № Р56028 от 15.06.2015 г. с което е разпоредено на Ю. И. И. да се изплаща лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване на основание чл. 98, ал. 7 от КСО за намалена работоспособност 50% и срок на инвалидността - 01.05.2018 г.

На основание чл. 112, ал. I, т. 3 от Закона за здравето /33/, ЕР на ТЕЛК № 1694/ 084/12.05.2015 г. е обжалвано от Медицинска комисия при ТП на НОИ - С. град, с жалба от 03.06.2015г.,което е в преките задължения по длъжностна характеристика на лекар, председател на медицинска комисия в НОИ. С ЕР № 0589/ 122/ от 28.09.2016 г. специализиран състав на НЕЛК по нервни болести отменя и връща за ново освидетелстване Експертно решение № 1694/084 от 12.05.2015г. па ТЕЛК общи заболявания, [населено място], II МБАЛ, I състав, тъй като Ю. И. И. е редовно призована за преглед в НЕЛК Ортопедичен състав на 09.09.2016 г. с писмо с обратна разписка № [ЕГН]/17.07.2016 г., но същата не се явява.

В изпълнение на тези указания Ю. И. И. е призована от ТЕЛК, но не се явява. Съгласно чл.41, ал.2 ПУОРОМЕ/2010г., ТЕЛК е в невъзможност за определяне на процент за вид и степен на увреждане на Ю. И. И., поради което връща медицинската документация на лицето в РКМЕ с ЕР № 0868/28.02.2017г. Експертно решение № 0868/041 от 28.02.2017г. на ТЕЛК общи заболявания, [населено място]. II МБАЛ, I състав е получено в ТП на НОИ - С. град по надлежния ред на 31.03.2017 г.

На основание чл. 96, ал. 1. т. 4 от КСО пенсионният орган е постановил незабавно разпореждане № [ЕГН]/27/07.04.2017г. за прекратяване на изплащането на лична пенсия по инвалидност поради общо заболяване на Ю. И. И., считано от 02.03.2015г. и е постановено на основание чл. 114, ал. 2 от КСО надвзетите суми да не се събират от лицето.

При извършена от НОИ проверка е установено, че ЕР на НЕЛК № № 0589/ 122/ от 28.09.2016г., връчено на заинтересованите страни, не е обжалвано в законоустановения срок и е влязло в законна сила на 07.03.2017г. Изготвена е справка за неправилно изплатена пенсия от 04.05.2017г. за периода 02.03.2015г. до 31.08.2016г.(от отпускането да установяването), съгласно която неправилно изплатена е сума в размер на 2186.43 лв.

Със заповед № ЗР-5-21-00304116/14.08.2017г. е възложено извършване на частична ревизия по разходите на ДОО във връзка с отменени актове на органите на медицинската експертиза на д-р В. П. А., д-р Т. Д. М. и д-р Е. С. Р.. В резултат е съставен е ревизионен акт за начет № РМ-5-21-00314853 от 15.09.2017г. , с който на основание чл.110, ал.1 КСО д-р А., д-р М. и д-р Р. е определено да внесат сума в размер на 2755.80 лв., от които главница 2186.43 лв. и лихва 569.37 лв. Р. акт за начет произтича от неправилно изплатена лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване на Ю. И. И. за периода от 02.03.2015 г. до 31.08.2016г., поради отмяна на постановеното от тях Експертно решение на ТЕЛК № 1694/084/ 12.05.2015г. Издадено е разпореждане № РО-5-21-00318796/ 27.09.2017г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО за внасяне на определената с акта сума.

С възразение вх. № 1012-21-63 от 19.09.2017 г. от д-р В. П. А., д-р Т. Д. М. и д-р Е. С. Р. са възразили срещу ревизионен акт за начет № РМ-5-21-00314853 от 15.09.2017 г. на основание чл. 110, ал. 2 от КСО. Акта е обжалван с жалба вх. № 1054-21-1598 от 08.12.2017 г. от д-р В. П. А., д-р Т. Д. М. и д-р Е. С. Р.. Контролният орган се е произнесъл с мотивирано заключение и ревизионния акт за начет е потвърден.

Въз основа на ревизионен акт за начет № РМ-5-21-00314853 от 15.09.2017 г. на основание чл. 110, ал. 3 от КСО, Ръководителят на контрола по разходите на ДОО е постановил разпореждане № РО-5-21-00318796 / 27.09.2017 г за внасяне на сумата 2755.80 лв., от които главница 2186.43 лв. и лихва 569.37 лв.

Разпореждането е обжалвано с жалба вх. № 1012-21-1598/08.12.2017г. в отговор на която е издадено и процесното решение. В решение № 1040-21-28 от 18.01.2018г. на директора на ТП на НОИ С. град е прието, че в случая е установен отменен акт, нанесена щета и връзката между тях, поради което контролният административен орган приел, че Разпореждане № РО-5-21-00318796/ 27.09.2017 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сумите, установени с ревизионен акт за начет № РМ-5-21-00314853 от 15.09.2017 г. е правилно и законосъобразно и го потвърдил.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Решение № 1040-21-28 от 18.01.2018г. на директора на ТП на НОИ С. град е връчено на жалбоподателите на 23.02.2018г., а жалбата е подадена на 07.03.2018г., от надлежни страни, в законоустановения 14-дневен срок и при наличието на правен интерес, с оглед на което, същата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 1, б. „в“ КСО. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Посочени са фактическите и правни основания за издаването му. От компетентен орган е издадено и Разпореждане № РО-5-21-00352624/12.12.2017г., видно от приложената Заповед № 243/04.06.2013г. на управителя на НОИ, Заповед № 3600/20.06.2017 г. на подуправителя на НОИ.

Съдът констатира обаче, че при постановяване на решението е допуснато нарушение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица, на юридическите лица и/или на

осигурителите ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. Увреждането настъпва след като са осъществени всички юридически факти от сложния фактически състав на чл.110, ал.1, т.1 от КСО. Това означава да са причинени щети на държавното обществено осигуряване, тези щети да са в следствие от неправилно извършени осигурителни разходи и от актове на медицинската експертиза, като тези актове следва да са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. Освен посоченото е необходимо да е налице и предпоставката, изискуема от общия текст на деликтната отговорност по чл.45 ЗЗД – вредите да са причинени виновно. Следователно основаниято за търсене на имуществената отговорност по чл.110, ал.1, т.1 от КСО възниква едва след като има отменен акт на медицинската експертиза.

В случая презумпцията за виновно поведение при деликтната отговорност (чл.45, ал.2 от ЗЗД) е оборена, предвид наличните по делото доказателства. От лекарите – членове на ТЕЛК, видно от постановеното решение е била положена дължимата грижа, тъй като решението им е взето след извършени констатации на база медицинските изследвания, Е., кардиолог, рент. Графии, невролог, ортопед, ендокринолог, Е.. В експертните решения членовете както на ТЕЛК, така и на НЕЛК изразяват експертно мнение, въз основа на придобити знания и опит в областта на медицината и като израз на вътрешното им убеждение при интерпретация на наличните клинични данни и лабораторни изследвания за дадено заболяване. И двете експертизи действат в рамките на своята професионална компетентност при определяне на % ТНР и не може да се приеме, че са налице нарушения на нормативни разпоредби при издаването на отмененото експертно решение, ако причината за отмяна е само разлика в % ТНР, непроменяща диагнозата и основаниято на трайно намалената неработоспособност. Нарушенията на нормативните разпоредби при издаване на актовете на медицинската експертиза са нарушения на материалния закон, които ги опорочават в качеството им на административни актове. Такива нарушения са на законовите изисквания, уреждащи процедурата по издаването им, съдържанието и формата, като не съставляват такива нарушения разликите в професионални мнения, становища и оценки, основани на професионална квалификация, дадени в рамките и на основанията предвидени в закона. В тази насока е и съдебната практика на Върховния административен съд. В обобщение, съдът счита, че разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т.1 от КСО, която предвижда че имуществена отговорност се носи при отмяна на акта на ТЕЛК, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването му, не може да бъде тълкувана разширително. В частност, не могат да се презюмират причините за отмяна на решението на ТЕЛК, а същите следва, когато е налице нарушение на нормативната уредба, да бъдат ясно посочени в мотивите на решението на НЕЛК. В ЕР на НЕЛК липсват и мотиви, от които може да се направи извод, че ЕР на ТЕЛК е постановено поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването му, в частност липсват съображения досежно причините, поради които следва да се определи по-нисък процент ТНР от този, определен с процесното ЕР на ТЕЛК. От мотивите на ЕР на НЕЛК не става ясно от какво следва неправилната оценка на трайно намалената неработоспособност, имайки предвид определеното от НЕЛК занижение на трайно намалената неработоспособност едва с 4%. Този извод е

крайно необоснован след като НЕЛК извършва проверка по документите, предоставени от ТЕЛК при определяне на % ТНР на лицето след преглед предвид личното вътрешно убеждение, опита и квалификацията на членовете на ТЕЛК. На база тези документи НЕЛК определя минимално по –нисък %. Както се посочи, в настоящия случай двете експертизи действат в рамките на своята професионална компетентност и в оперативната си преценка за определяне на ТНР. В такъв смисъл не може да се приеме, че са налице нарушения на нормативни разпоредби при издаване решението на ТЕЛК. Такива нарушения не се посочват и обсъждат в самото решение на НЕЛК, а и самото решение на НЕЛК не дава възможност за преценка на какво основание се посочва друга отправна точка при определяне на ТНР. От материалите по делото не е видно да е установено оспорващите да са допуснали нарушение на чл. 62 от НМЕ. Това е така, тъй като съгласно чл.62 от НМЕ видът и степента на увреждането/степента на трайно намалената работоспособност се определя въз основа на подробна клинично-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед, насочени лабораторни и функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация, даващи представа за функционалното състояние на заболялия орган и организма като цяло. Не са нито посочени в оспорения акт, нито доказани по делото липсата или провеждането в нарушение на нормативните разпоредби на изброените в чл.62 от НМЕ основания и способности за определяне на вида и степента на увреждането/степента на ТНР/ при вземане на решението от ТЕЛК, а именно: подробна клинично-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед, насочени лабораторни и функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация. Ето защо не става ясно, в какво фактически се изразява нормативното нарушение и коя конкретна правна норма е била нарушена от ТЕЛК, за да възникне отговорност за членовете му.

Директорът на ТП на НОИ С.-град е посочил, че пенсията за инвалидност на Ю. И. се явявала неправилно отпусната, поради отмяна на ЕР на ТЕЛК. Изложени са фактически констатации от ЕР на НЕЛК, като е цитирана и нормативна уредба уреждаща реализирането на солидарната отговорност на членовете на ТЕЛК. По същество обаче не става ясно по какъв начин и кои конкретно разпоредби са били нарушени от членовете на ТЕЛК. Самият факт на отмяна на ЕР на ТЕЛК в частта относно определения процент ТНР, е водещ мотив и в по-нататъшните разсъждения и изводи, изложени в обжалваното решение. Въпреки това, съдът намира, че същите са бланкетни и не става ясно кои нормативни правила са нарушили членовете на ТЕЛК. Посоченият порок на оспорения акт на НОИ освен неточно прилагане на материалноправни разпоредби сочат и наличие на съществени нарушения на административнопроизводствени правила при издаването им.

На следващо място, съдът намира, че в случая членовете на ТЕЛК не следва да носят имуществена отговорност в процесния размер, свързан с периода на изплащане на пенсията на Ю. И., поради това, че НЕЛК е постановила решението си извън предвидения в чл. 47, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи срок, който е тримесечен. НЕЛК е постановила експертното си решение в един доста по-късен период-16 месеца, поради което и продълженото изплащане на пенсията на И. не може да бъде вменено във вина на членовете на ТЕЛК, за което жалбоподателите да носят имуществена отговорност, респ. възстановяване на размера на получаваното през този период пенсия. Отделно от това,

не става ясно защо след като отмененото с решение на НЕЛК ЕР на ТЕЛК № 1694 е издадено на 12.05.2015г. с Разпореждане № РО-5-21-00318796/27.09.2017 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО е определено възстановяване на сума по ревизионен акт за начет № РМ-5-21-00314853 от 15.09.2017 г. изчислена от 02.03.2015г., 2 месеца преди издаване на експертното решение на ТЕЛК, чиято отмяна е основанието за възстановяване на сумата.

По отношение искането съдът да прогласи нищожност на ЕР на НЕЛК № 0589/28.09.2016г., съдът намира, че не е компетентен да се произнесе по това искане. Съдът в това производство проверява законосъобразността на оспорения административен акт – решение на директора на НОИ и не разполага с правомощието да се произнесе по акт на НЕЛК, който макар и обвързващ, не е предмет на настоящото дело.

С оглед на гореизложеното, оспореното Решение № 1040-21-28 от 18.01.2018г. на директора на ТП на НОИ С. град, следва да бъде отменено, ведно с потвърденото с него Разпореждане № РО-5-21-00318796/27.09.2017 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

При този изход на спора и на основание чл.143 от АПК съдът намира за основателно искането на процесуалния представител на жалбоподателите за присъждане на разноски по делото. С оглед направеното от ответника възражение за прекомерност, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 300 лв., адвокатски хонорар, определен съгласно чл. 7, ал.1, т.4 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, във връзка с § 1 от ДР на същата наредба.

Водим от горното, Административен съд – София град, III отделение, 62-ри състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1040-21-28 от 18.01.2018г. на директора на ТП на НОИ С. град, с което е потвърдено Разпореждане № РО-5-21-00318796/27.09.2017 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сума в размер на 2755.80 лв., от които главница 2186.43 лв. и лихва 569.37 лв., установена с ревизионен акт за начет № РМ-5-21-00314853 от 15.09.2017 г. за причинена щета на фонд „Пенсии“ на ДОО.

ОСЪЖДА ТП на НОИ –С. –град да заплати на д-р В. П. А., ЕГН [ЕГН], д-р Т. Д. М., ЕГН [ЕГН] и д-р Е. С. Р., ЕГН [ЕГН], всичките със служебен адрес: [населено място], [улица], сумата в размер на 300 лв./триста лева/, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: